

**ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΤΩΧΕΥΣΑΝΤΟΣ, ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΜΕΤΑ.....
Ο ΠΕΡΙΒΟΗΤΟΣ ΝΟΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΤΕΠΕΙΤΑ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ, ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ
ΣΤΙΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΑΥΤΟΔΙΚΑΙΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ, ΑΡΘΡΑ 27 και 27α, 2
του 2(1) ΚΑΙ 2(β) του Ν74(1) του 2008.**

Του Κρίς Ιακωβίδη

Σε προηγούμενο άρθρο του ο Κρίς Ιακωβίδης αναφέρθηκε στο τι είναι πτώχευση και ποιες οι επιπτώσεις αυτής, με αναφορά στη διαφορά που υπάρχει μεταξύ **αποκατάστασης** και **απαλλαγής**.

Απαλλαγή είναι η διαδικασία η οποία απαλλάσσει τον πτωχέυσαντα από τους περιορισμούς της πτώχευσης και τον αποδεσμεύει από τα χρέη του, τα οποία οφείλονταν κατά το χρόνο της έκδοσης του διατάγματος πτώχευσης. Η **απαλλαγή** δεν έχει το ίδιο αποτέλεσμα που έχει η **αποκατάσταση** ή ακύρωση.

Η **απαλλαγή** δεν διαγράφει την πτώχευση.

Για το πλήρες κείμενο του συγκεκριμένου άρθρου, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επισκεφτούν την ιστοσελίδα της CRI Group, www.crigroup.com.cy

Σε αυτό του το άρθρο ο συγγραφέας διερωτάται κατά πόσον ο νομοθέτης, οι τεχνοκράτες της σύνταξης του αρχικού νομοσχεδίου και οι βουλευτές που ενέκριναν την τροποποιητική πρόταση νόμου, ενδιέτριψαν στη διαφορά και κατά πόσο έχουν εκτιμήσει τις πραγματικές επιπτώσεις που προκύπτουν από την θεσμοθέτηση και τροποποίηση του συγκεκριμένου νόμου.

Η πτώχευση στην Κύπρο, πριν τις εναρμονιστικές αλλαγές που προκάλεσε η προσχώρηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με τις διάφορες τροποποιήσεις και προσθήκες που έγιναν στο Κεφάλαιο 5, του Περί Πτωχεύσεως Νόμου, όσον αφορά στην Αποκατάσταση Πτωχέυσαντα (άρθρο 27 και μετέπειτα τροποποιήσεις), παρέμενε εφ' όρου ζωής. Μπορεί αρκετοί να πιστεύουν ότι αυτό δεν ισχύει πλέον. Δυστυχώς όμως, η πραγματικότητα διαφέρει.

Κατά αρχάς η λέξη **αποκατάσταση** είναι παντελώς λανθασμένη. Η σωστή μετάφραση του Αγγλικού όρου «discharge» είναι **απαλλαγή** και όχι αποκατάσταση.

Είναι ξεκάθαρο ότι οι προτείνοντες την αλλαγή προσέτρεξαν στην αγγλική νομοθεσία για καθοδήγηση, όσον αφορά στις τροποποιήσεις του Περί Πτωχεύσεως Νόμου, δυστυχώς όμως, κατά την άποψη μου, δεν αποδόθηκαν οι όροι ορθά.

Είναι δίκαιο και εύλογο, περιουσία την οποία είχε στην κατοχή του πτωχέυσας, πριν το διάταγμα παραλαβής, να παραμένει στη διάθεση του διαχειριστή και μετά την απαλλαγή, εάν για οποιοδήποτε λόγο, αυτή δεν έχει ρευστοποιηθεί μέσα στην περίοδο των τεσσάρων χρόνων που προβλέπει η υφιστάμενη νομοθεσία, προς όφελος των πιστωτών.

Είναι όμως αδιανόητο πτωχέυσας, ο οποίος έχει υποστεί τις συνέπειες του νόμου, έχει συνεργαστεί με τον διαχειριστή της περιουσίας του και είναι έτοιμος για ένα **νέο ξεκίνημα** (αφού αυτό ήταν και το ζητούμενο όσον αφορά τις σχετικές τροποποιήσεις) και έχει απαλλαγεί από τη διαδικασία πτωχεύσεως, **(όχι αποκατασταθεί όπως πολλοί πιστεύουν**

ότι πράττουν με ίδια αίτηση στο δικαστήριο), να μην δύναται ελεύθερα να αποκτήσει περιουσία μετά την απαλλαγή του, καθότι ο διαχειριστής, βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας, μπορεί να κινηθεί εναντίον περιουσίας που πιθανόν να έχει περιέλθει στην κατοχή του ή αποκτηθεί **μετά** την υποτιθέμενη Αποκατάσταση.

Άρα λοιπόν, προς τι οι αλλαγές και οι τροποποιήσεις;

Από τη στιγμή που το άρθρο 27 και η μετέπειτα τροποποίηση του, δεν **προνοούν διαγραφή χρεών με την απαλλαγή**, τότε κατά την άποψη μου είναι «**δώρο άδωρο**» για τους πτωχεύσαντες και πιστεύω ότι οι αρμόδιοι οφείλουν να ενεργήσουν διορθωτικά το ταχύτερο δυνατόν.

Ο Chris Ιακωβίδης είναι Εγκεκριμένος Σύμβουλος Αφερεγγυότητας και Διευθυντής της CRI Group, www.crigroup.com.cy, που ειδικεύεται σε όλες τις πτυχές της Εταιρικής και Προσωπικής Αποκατάστασης και Αφερεγγυότητας.